

הוא הפגין נגד המלחמה

תלמידיו מפגינים נגד פיטוריו

הסטודנטים, הטרודים לפני בחינות, עת להתפור לחופשת-הקיץ, ואינם מוכנים פעולת-מחאה. אף-על-פי-כן, כאשר נודע דבר פיטוריו של ה"ר לוי לתלמידיו, החלה בקמפיין תסיסה והתארגנות — על-מנת למנוע הפיטוריו.

תחילה, הופצה ביניהם ההחלטה על מחאה, המהווה מיסמך של כבוד לפי סטודנטים עצמאית, בימ"האדישות המי את הסטודנט הישראלי. נוכח תסיסה זו, הודיע רקטור האוניברסיטה, הפרופסור בן-ציון כ"ץ, כי הפיטוריו של ה"ר לוי אינה סופית והיא בת את אישור-הסינאט.

לכתב העולם הזה השיב הרקטור: לפיטורים כל קשר לדיעותיו של ה"ר לוי, איננו בודקים את דעות חברי-ה"ר, אך אם ילמד בשנה הבאה — איננו העניין נמצא עוד בבירור אקדמאי. על רקע הודעה זו חל פילוג בין הסטודנטים. חלק טען, שיש להמתין להחלטת הסינאט. אחרים סברו, כי החלטת ה"ר תתקבל כשיצאו התלמידים לפגרת. אחרים תהיה כל אפשרות-פעולה. לכן יש עכשיו.

בינתיים נעזר נסיונות להשתק או עניין. דני שמשוני, אלוף-מישנה בראשון לציון, התנועה למען ארץ-ישראל, וכן מיספר פרופסורים אחרים הביעו בשיחות עם הסטודנטים את הכוונה כי פירסום הפרשה עלול לגרום נזק. הגרל לעשות הפרופסור בן-ציון אשר נפגש עם נציגי-הסטודנטים, כ"ץ כי הוצאתה של הפרשה אל מחוץ לתלמידי האוניברסיטה עלולה להזיק — לדין עצמו!

או הזכיר אחד הסטודנטים לפר כ"ץ, כי לא ייתכן שבישראל ינהגו מרצה כשם שנתגו באחד של הרפרופסור כ"ץ-סוחי, שפוטר לאחר משרתו באוניברסיטה של קראקוב, בגלל חשד בציונות.

תגובת הערבות של הרקטור: "אין זמן וקשר בין שני המקרים." למרות זאת השיבו הסטודנטים הישג הרקטור הורה להקים ועדת-חקירה קור את פרשת ה"ר לוי, תגיש את הצוה להועדת-הסינאט, לפני שזו בגורלו. הרקטור הסכים לתת לסטודנטים בוועדת-החקירה.

מלחמת-הסטודנטים התפתחה בכך. בינתיים פשטה הסערה בכל פאקו האוניברסיטה. כתוצאה ממנה התארגנה ציטוט-סטודנטים אחרת, מכל החוגים המפלגות, שהחליטה להמשיך בכתיבתם: לשתף את נציגי הסטודנטים ושיבות ועדת-הסינאט, שתרון בעניין הרוקטור מיכאל לוי.

סטודנטים באוניברסיטת תל-אביב חותמים עצומה למניעת פיטוריו של ה"ר לוי, כמות בפתח בניין-הפקולטה קוראות: "גירוש לוי — סכנה לדמוקרטיה". הנגזר מצד מסעמים פוליטיים "וכאן לא פולין" זעמם של הסטודנטים התבטא בהפגנה ההתארגנות החדשה תולדה עצומת. בערב אחד חתמו עליה 300 סטודנטים, "אם זה לא יעזור" איים אוד הסטודנטים לעלות על הבניינים! למרות שסכנה כזו אינה נשקפת בסיטת תל-אביב, נראה שראשיה צתה, לראשונה, להתחשב גם בגורם הסטודנט.

באבל בישראל, כך מסתבר, הדבר הוא הרבה יותר מסוכן. תעמוזה אמריקאית בקמפוס

מה ברוק גרם לפיטוריו של ה"ר לוי? זהו סודם הבלעדי של שילטונות אוניברסיטת-תל-אביב. אף-על-פי-כן, אין ה"ר לוי, תלמידיו של ה"ר לוי, יכולים להתעלם מצירוף סביר של נסיבות. בראש החוג למדעי המדינה עומד ה"ר אשר אריאן (35). אריאן, נשוי ואב לשלוש בנות, הוא אורה ארצות-הברית, היושב ב"ישראל כתושב ארצי. נוסף לעבודתו כארץ-ניברסיטה, הוא עוסק גם כעורך בעריכת הפרסומים של השגרירות האמריקאית ב"ישראל. לא מכבר, כאשר הופצו באוניברסיטת תל-אביב כרוזים נגד המלחמה האמריקאית בויאט-נאם, הפיצו אלמונים באוניברסיטה כרוזים נגדים של השגרירות האמריקאית. כמה סטודנטים טוענים, כי ה"ר אריאן סייע בהעברת כרוזים אלה לאוניברסיטה. באופן בלתי-רשמי טענו שילטונות-הארץ ניברסיטה, כי פיטוריו של ה"ר לוי באו כתוצאה מ"א-התקומות אקדמאית מספקת". כלומר, מיעוט עבודות ופירסומים אקדמיים. טענה זו אינה עומדת במבחן המציאות. פירסומיו המדעיים של ה"ר לוי הם מרויבים יותר מאשר אלה של הרבה מרצים בדרגת מדריכים, באוניברסיטה. ולא זאת בלבד, אלא שבמים הקרובים עומד לצאת בפאריס סיפרו על קארל מארכס. הספר יופיע בהוצאת מספרו, בית-הוצאה שפירסם לאחרונה ספרים על פידל קאסטרו, ציה גוארה ופירסומים שמאלניים אחרים. כך שכל עוד אין שילטונות-האוניברסיטה מוכנים לגלות את הסיבות האמיתיות לפיטוריו של ה"ר לוי, אין מנוס מההיקש הבא:

ה"ר אריאן עומד בראש החוג של ה"ר לוי והוא הקובע למעשה את ה"ר על התקומות האקדמאית. ה"ר אריאן, אורה אמריקאית העומד

העיר, לא מכבר: "לוי הוא אחד העילויים שהיו לי בין תלמידי". לפני שלוש שנים התקבל ה"ר מיכאל לוי כמרצה באוניברסיטת תל-אביב, בדרגה אקדמאית של מדרוך. זהו דרגה זמנית, שאינה מקנה לבעליה כל קביעות בעבודה. רק בהמשך עבודתו האקדמאית יכול המדריך לקבל — על סמך הישגיו במחקריו ועבודתו — דרגת-פרופסורה.

מפגין מוד השגרירות

לוי יוניט — זו היתה ההגדרה האהובה על ה"ר לוי, כשנתבקש לא פעם להגיד את עצמו, בתור פעיל במ"ם. זו גם הסיבה שהביאה אותו לישראל ולעבוד פה. אבל למרות שהגדיר את עצמו כ"צירי-ניט", נראה שה"ר לוי לא היה בקי ב"נושא הציוני כמו בשאר הנושאים בשטחים החברתיים, בהם שחה כרג כמים. הוא לא שיער כנראה, כי חוסר-הסובלנות היא אחת מתכונותיה של הציונות. ה"ר לוי אינו פעיל מפלגה כלשהי. אולם כאיש-ירוח אין הוא אדיש למאורעות המתחוללים סביבו. כך, למשל, הוא מתנגד למלחמה בוייט-נאם. הוא אינו נימנה על המתנגדים הפאסיביים אלא סבור, כמו רבים אחרים, שהתנגדותו מחייבת אותו גם להגיש שם במעשים.

משום כך הצטרף לוועד הישראלי נגד המלחמה בוייט-נאם. כאשר נערכה לפני שבועות מיספר הפגנות-מחאה לפני בניין שגרירות ארצות-הברית בישראל, ביוזמת ועד זה, נגל בה ה"ר מיכאל לוי חלק פעיל. זו היתה טעות. בתמימות האופיית לאדיאלטיים אקדמיים כשר, כי אין ניגוד בין עבודתו באוניברסיטה ישראלית סוברינית ועצמאית לבין השתתפותו בהפגנה נגד מלחמת-וייט-נאם הרחוקה. בארצות-הברית אומנם יכולים רבבות סטודנטים, מרצים ופרופסורים, לצאת בגלוי ובתקיפות נגד התערבות ארצם במלחמת וייט-נאם — ללא כל חשש מתגובות או פיטורים. שם חלפה תקופת המקראות.

כל מדינה אחרת היה הדבר מביא למרד-סטודנטים, גורם להפגנות, מקום סערת רוחות או מוביל עלייה על בארי קדות. אבל באוניברסיטת תל-אביב, בה נעשה השבוע מעשה-לינין פוליטי למרצה, ב"שיטה המקובלת לאחרונה באוניברסיטאות פולין, היו מרבית הסטודנטים מוכנים לעבור על כך לסדר-היום. רק כמה מאות היו נכונים להסתכן, לכל היותר, בחתימה על עצומת-מחאה. החיים האקדמאיים באוניברסיטת תל-אביב עשירים בשעוריות — יותר מחיי כל מוסד אקדמאי אחר בישראל. אין זו הפעם הראשונה שמבצעים שם פיטורים פוליטיים. אולם מיכתב-הפיטורים שנשלח ל"ר מיכאל לוי, מרצה בחוג למדעי-המדינה בפאקולטה למדעי-החברה, הגדיש את הסאה. שכן לפי כל הסימנים היו אלה פיטורים בסיגנון הר אפל ביותר של תקופת המקראותיים האמריקאיים, המקראותיים, שדוכא וחוסל בארצות-הברית, צץ והרים ראש באוניברסיטת תל-אביב, דווקא.

העירי של מרקהה מרכז השעוררייה האוניברסיטאית עמדה דמותו של ה"ר הצעיר (33) והמוקן מיכאל לוי, לוי, ליד-בראנול, הוא אחד המרצים האהודים ביותר בחוגים למדעי-העבודה ומדעי-המדינה בפאקולטה למדעי-החברה.

הרוקטור נעים-ההליכות הוא בוגר הסורין בון הפאריסאי, שם נימנה עם תלמידיו של הפרופסור הרברט מרקוזה — מי שנחשב כיום לנביאם של הסטודנטים המתמרדים, ברחבי העולם המערבי. אחד ממירוי ה"ר מפורסמים לא פחות, הוא הפרופסור גולדמן — שבפגישה עם אחד מתלמידיו של לוי

ציד התוכניות